

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 319/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 319/02	Vec C-40/17: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf — Nemecko) — Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov — Smernica 95/46/ES — Článok 2 písm. d) — Pojem „prevádzkovateľ“ — Správca internetovej stránky, ktorý umiestnil na túto stránky modul sociálnej siete umožňujúci oznámenie osobných údajov návštevníka tejto stránky dodávateľovi uvedeného modulu — Článok 7 písm. f) — Legitimita spracovania údajov — Zohľadnenie záujmu správcu internetovej stránky alebo záujmu dodávateľa modulu sociálnej siete — Článok 2 písm. h) a článok 7 písm. a) — Súhlas dotknutej osoby — Článok 10 — Informácie, ktoré je potrebné poskytnúť dotknutej osobe — Vnútroštátna právna úprava priznávajúca aktívnu legitímáciu neziskovým združeniam na ochranu záujmov spotrebiteľov).....	2
---------------	---	---

2019/C 319/03	Vec C-411/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle — Belgicko) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Dohovor z Espoo — Aarhuský dohovor — Ochrana prirodzených biotopov, ako aj voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín — Smernica 92/43/EHS — Článok 6 ods. 3 — Pojem „projekt“ — Zhodnotenie dosahov na príslušnú lokalitu — Článok 6 ods. 4 — Pojem „dôvody vyššieho verejného záujmu“ — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Smernica 2009/147/ES — Posudzovanie vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie — Smernica 2011/92/EÚ — Článok 1 ods. 2 písm. a) — Pojem „projekt“ — Článok 2 ods. 1 — Článok 4 ods. 1 — Posudzovanie vplyvov na životné prostredie — Článok 2 ods. 4 — Vyňatie z posudzovania — Postupné ukončenie jadrovej energetiky — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca jednak opätovné začatie činnosti priemyselnej výroby elektrickej energie v neprevádzkovanej jadrovej elektrárni na dobu približne desiatich rokov s účinkom odkladu dátumu jej deaktivácie a ukončenia jej činnosti, ktorý pôvodne stanovil vnútroštátny zákonodarca, o desať rokov a jednak odklad termínu pôvodne stanoveného tým istým zákonodarcom na deaktiváciu a ukončenie priemyselnej výroby elektrickej energie v prevádzkovanej elektrárni tiež o desať rokov — Neexistencia posudzovania vplyvu na životné prostredie) 3	3
2019/C 319/04	Vec C-469/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Autorské práva a s nimi súvisiace práva — Smernica 2001/29/ES — Informačná spoločnosť — Zosúladienie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv — Článok 2 písm. a) — Právo rozmnožovania — Článok 3 ods. 1 — Verejný prenos — Článok 5 ods. 2 a 3 — Výnimky a obmedzenia — Rozsah — Charta základných práv Európskej únie) 5	5
2019/C 319/05	Vec C-476/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Autorské práva a s nimi súvisiace práva — Smernica 2001/29/ES — Informačná spoločnosť — Zosúladienie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv — Vzorkovanie (sampling) — Článok 2 písm. c) — Výrobca zvukových záznamov — Právo rozmnožovania — Rozmnožovanie „v časti“ — Článok 5 ods. 2 a 3 — Výnimky a obmedzenia — Rozsah — Článok 5 ods. 3 písm. d) — Citácie — Smernica 2006/115/ES — Článok 9 ods. 1 písm. b) — Právo šírenia — Základné práva — Charta základných práv Európskej únie — Článok 13 — Sloboda umenia) 6	6
2019/C 319/06	Vec C-516/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Spiegel Online GmbH/Volker Beck (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Autorské práva a s nimi súvisiace práva — Smernica 2001/29/ES — Informačná spoločnosť — Zosúladienie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv — Článok 5 ods. 3 — Výnimky a obmedzenia — Rozsah — Článok 5 ods. 3 písm. c) a d) — Spravodajstvo o aktuálnych udalostiach — Citácie — Používanie hypertextových odkazov — Sprístupnenie verejnosti v súlade so zákonom — Charta základných práv Európskej únie — Článok 11 — Sloboda prejavu a právo na informácie) 7	7
2019/C 319/07	Vec C-556/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Maďarsko) — Alekszij Torubarov/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločná politika v oblasti azylu a doplnkovej ochrany — Spoločné konania o poskytovaní medzinárodnej ochrany — Smernica 2013/32/EÚ — Článok 46 ods. 3 — Preskúmanie v plnom rozsahu a ex nunc — Článok 47 Charty základných práv Európskej únie — Právo na účinný opravný prostriedok — Rozsah právomoci súdu prvého stupňa — Neexistencia právomoci zmeniť rozhodnutie — Odmietnutie príslušného správneho, alebo kvázi súdneho orgánu rozhodnúť v súlade s rozhodnutím tohto súdu) 8	8
2019/C 319/08	Vec C-589/17: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Španielsko) — Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dovoz textilných výrobkov z nesprávne deklarovaným pôvodom na Jamajke — Dodatočné vybratie dovozného cla — Žiadosť o odpustenie cla — Nariadenie (EHS) č. 2913/92 — Colný kódex Spoločenstva — Článok 220 ods. 2 písm. b) a článok 239 — Zamietavé rozhodnutie Európskej komisie z dôvodu osobitosti situácie — Platnosť) 9	9

2019/C 319/09	Vec C-620/17: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Székesfehérvári Törvényszék — Maďarsko) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné obstarávanie — Postupy preskúmania — Smernica 89/665/EHS — Smernica 92/13/EHS — Právo na účinnú súdnu ochranu — Zásady efektivity a ekvivalencie — Návrh na obnovu konania týkajúci sa súdnych rozhodnutí, ktoré porušujú právo Únie — Zodpovednosť členských štátov v prípade porušenia práva Únie vnútroštátnymi súdmi — Posúdenie škody, ktorú možno nahradiť).....	10
2019/C 319/10	Vec C-654/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 29. júla 2019 — Bayerische Motoren Werke AG/Európska komisia, Freistaat Sachsen (Odvolanie — Štátna pomoc — Regionálna investičná pomoc — Pomoc v prospech veľkého investičného projektu — Štátna pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom — Článok 107 ods. 3 ZFEÚ — Nevyhnutnosť pomoci — Článok 108 ods. 3 ZFEÚ — Nariadenie (ES) č. 800/2008 — Pomoc presahujúca individuálny notifikačný strop — Oznámenie — Rozsah skupinovej výnimky — Vzájomné odvolanie — Prípustnosť vedľajšieho účasti v konaní pred Všeobecným súdom Európskej únie — Prípustnosť)	11
2019/C 319/11	Vec C-659/17: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione — Taliansko) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Štátna pomoc — Pomoc na podporu zamestnanosti — Oslobodenie od odvodov na sociálne zabezpečenie v súvislosti so zmluvami o vykonaní stáže a práce — Rozhodnutie 2000/128/ES — Pomoc, ktorú poskytlo Taliansko na podporu zamestnanosti — Pomoc, ktorá je čiastočne nezlučiteľná s vnútorným trhom — Uplatniteľnosť rozhodnutia 2000/128/ES na podnik poskytujúci výlučne služby miestnej verejnej dopravy, ktoré mu boli priamo zadane obcou — Článok 107 ods. 1 TFUE — Pojem „narušenie hospodárskej súťaže“ — Pojem „ovplyvnenie obchodu“ medzi členskými štátmi).....	12
2019/C 319/12	Vec C-680/17: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Holandsko) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Vízový kódex Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 810/2009 — Článok 5 — Členský štát, ktorý je oprávnený skúmať žiadosť o vízum a rozhodovať o nej — Článok 8 — Dohoda o zastúpení — Článok 32 ods. 3 — Odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí udelenia víza — Členský štát príslušný rozhodnúť o odvolaní v prípade dohody o zastúpení — Osoby oprávnené podať odvolanie).....	13
2019/C 319/13	Vec C-38/18: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari — Taliansko) — trestné konanie proti Massimo Gambino, Shpetim Hyka (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Justičná spolupráca v trestných veciach — Smernica 2012/29/EÚ — Minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov — Články 16 a 18 — Výsluch obete trestným súdom prvého stupňa — Zmena v rozhodovacom zložení — Zopakovanie výsluchu obete na žiadosť jednej zo strán konania — Charta základných práv Európskej únie — Články 47 a 48 — Právo na spravodlivý proces a právo na obhajobu — Zásada bezprostrednosti — Rozsah — Právo obete na ochranu počas trestného konania).....	14
2019/C 319/14	Vec C-124/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 29. júla 2019 — Red Bull GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o. (Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 4 a článok 7 ods. 1 písm. a) — Absolútny dôvod zamietnutia — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Kombinácia dvoch farieb ako takých — Neexistencia systematického usporiadania spájajúceho farby vopred určeným a ustáleným spôsobom)	14
2019/C 319/15	Vec C-209/18: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 29. júla 2019 — Európska komisia/Rakúska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie smernice 2006/123/ES a článkov 49 a 56 ZFEÚ — Obmedzenia a požiadavky týkajúce sa miesta sídla, právnej formy, účasti na základnom imaní a viacodborových činností spoločností stavebných inžinierov, patentových zástupcov a veterinárnych lekárov).....	15

2019/C 319/16	Vec C-354/18: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bacău — Rumunsko) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (ES) č. 261/2004 — Letecká doprava — Odmietnutie nástupu do lietadla — Pojmy „náhrada“ a „ďalšia náhrada“ — Druh nahraditeľnej ujmy — Majetková alebo nemajetková ujma — Odpočítanie — Ďalšia náhrada — Pomoc — Informácie poskytnuté cestujúcim)	16
2019/C 319/17	Vec C-359/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 29. júla 2019 — Európska agentúra pre lieky/Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Európska komisia (Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 141/2000 — Lieky na ojedinelé ochorenia — Článok 5 — Žiadosť o označenie lieku ako „lieku na ojedinelé ochorenia“ — Potvrdenie — Existencia skoršieho povolenia na uvedenie na trh (AMM) pre ten istý liek)	17
2019/C 319/18	Vec C-388/18: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Finanzamt A/B (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Harmonizácia daňových právnych predpisov — Smernica 2006/112/ES — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Článok 288 prvý odsek bod 1 a článok 315 — Osobitná úprava pre malé podniky — Osobitná úprava pre zdaniteľných obchodníkov — Zdaniteľný obchodník, na ktorého sa uplatňuje úprava zdaňovania prirážky — Ročný obrat určujúci uplatniteľnosť osobitnej úpravy pre malé podniky — Zisková prirážka alebo inkasované sumy)	17
2019/C 319/19	Vec C-436/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 29. júla 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd/Európska komisia, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Odvolanie — Dumping — Uloženie konečného antidumpingového cla na určité výrobky s pôvodom v Číne — Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1429 — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 — Článok 2 ods. 7 písm. a) — Normálna hodnota — Určenie na základe ceny v tretej krajine s trhovým hospodárstvom — Výber vhodnej tretej krajiny — Tretia krajina s trhovým hospodárstvom, ktorá je predmetom toho istého prešetrovania — Úpravy)	18
2019/C 319/20	Vec C-451/18: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Győri Ítéltábla — Maďarsko) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spolupráca v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 — Osobitné právomoci — Článok 7 bod 2 — Veci týkajúce sa nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti — Miesto, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody — Miesto, kde vznikla škoda — Žaloba o náhradu škody spôsobenej kartelom vyhláseným za nezlučiteľný s článkom 101 ZFEÚ a článkom 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore)	19
2019/C 319/21	Vec C-481/18: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 29. júla 2019 — Európska komisia/Talianska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2012/39/EÚ — Technické požiadavky na testovanie ľudských tkanív a buniek — Neoznámenie alebo neprebratie v stanovenej lehote)	19
2019/C 319/22	Vec C-438/18: Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 15. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugalsko) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Spoločný systém zdaňovania, uplatniteľný pri zlučovaní, rozdeľovaní, čiastočnom rozdeľovaní, prevode aktív a výmene akcií spoločností rôznych členských štátov — Smernica 90/434/EHS — Články 4 a 11 — Smernica 2009/133/ES — Články 4 a 15 — Tzv. „reverzná“ fúzia — Systém zdaňovania, ktorý vedie k tomu, že v rámci tzv. „reverznej“ fúzii sú náklady, ktoré vznikli materskej spoločnosti v súvislosti s úverom tejto spoločnosti na kúpu akcií nástupníckej dcérskej spoločnosti, ktoré sú daňovo odpočítateľné pre túto materskú spoločnosť, považované za neodpočítateľné pre túto dcérsku spoločnosť)	20
2019/C 319/23	Vec C-530/18: Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 10. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Ilfov — Rumunsko) — EP/FO (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie (ES) č. 2201/2003 — Článok 15 — Postúpenie veci súdu iného členského štátu, ktorý je vhodnejší na prejednanie veci — Výnimka z pravidla všeobecnej právomoci súdu miesta obvyklého pobytu dieťa — Osobitná väzba s iným členským štátom — Skutočnosti umožňujúce určiť súd, ktorý je vhodnejší — Existencia rôznych právnych pravidiel — Najlepší záujem dieťaťa)	21

2019/C 319/24	Vec C-103/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Španielsko) 11. februára 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid a Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT/Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid.....	22
2019/C 319/25	Vec C-150/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy w Koszalinie (Poľsko) 21. februára 2019 — V. C. Sp. z o.o./P. K.	23
2019/C 319/26	Vec C-396/19 P: Odvolanie podané 22. mája 2019: Európska centrálna banka proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 13. marca 2019 vo veci T-730/16, Espírito Santo Financial Group/ECB.	24
2019/C 319/27	Vec C-506/19 P: Odvolanie podané 2. júla 2019: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd and IRISL Europe GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 8. mája 2019 vo veci T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada.	25
2019/C 319/28	Vec C-511/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Areios Pagos (Grécko) 4. júla 2019 — AB/Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis.....	26
2019/C 319/29	Vec C-594/19 P: Odvolanie podané 2. augusta 2019: Deutsche Lufthansa AG proti uzneseniu Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 17. mája 2019 vo veci T-764/15, Deutsche Lufthansa AG/Európska komisia	28
Všeobecný súd		
2019/C 319/30	Vec T-516/19: Žaloba podaná 19. júla 2019 — VDV eTicket Service/Komisia a INEA	29
2019/C 319/31	Vec T-545/19: Žaloba podaná 5. augusta 2019 — Global Steel Wire a i./Komisia	30
2019/C 319/32	Vec T-554/19: Žaloba podaná 9. augusta 2019 — Španielsko/Komisia	31
2019/C 319/33	Vec T-558/19: Žaloba podaná 13. augusta 2019 — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)	32

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 319/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 312, 16.9.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 305, 9.9.2019

Ú. v. EÚ C 295, 2.9.2019

Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019

Ú. v. EÚ C 280, 19.8.2019

Ú. v. EÚ C 270, 12.8.2019

Ú. v. EÚ C 263, 5.8.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf — Nemecko) — Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV

(Vec C-40/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov — Smernica 95/46/ES — Článok 2 písm. d) — Pojem „prevádzkovateľ“ — Správca internetovej stránky, ktorý umiestnil na túto stránku modul sociálnej siete umožňujúci oznámenie osobných údajov návštevníka tejto stránky dodávateľovi uvedeného modulu — Článok 7 písm. f) — Legitimita spracovania údajov — Zohľadnenie záujmu správcu internetovej stránky alebo záujmu dodávateľa modulu sociálnej siete — Článok 2 písm. h) a článok 7 písm. a) — Súhlas dotknutej osoby — Článok 10 — Informácie, ktoré je potrebné poskytnúť dotknutej osobe — Vnútroštátna právna úprava priznávajúca aktívnu legitimitáciu neziskovým združeniam na ochranu záujmov spotrebiteľov)

(2019/C 319/02)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Fashion ID GmbH & Co. KG

Žalovaný: Verbraucherzentrale NRW eV

za účasti: Facebook Ireland Ltd, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Výrok rozsudku

1. Články 22 až 24 smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/[ES] z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá združeniam na ochranu záujmov spotrebiteľov priznáva aktívnu legitimitáciu na konanie proti údajnému pôvodcovi zásahu do ochrany osobných údajov.

2. Správcu internetovej stránky, akým je Fashion ID GmbH & Co. KG, ktorý umiestni na uvedenej stránke modul sociálnej siete umožňujúci prehliadaču návštevníka tejto stránky vyžiadať si obsah od dodávateľa uvedeného modulu a na tento účel prenesie tomuto dodávateľovi osobné údaje návštevníka, možno považovať za prevádzkovateľa v zmysle článku 2 písm. d) smernice 95/46. Táto zodpovednosť prevádzkovateľa je však obmedzená na operáciu alebo všetky operácie spracovania osobných údajov, pri ktorých skutočne určuje účely a prostriedky, t. j. operácie zberu a prenosu predmetných údajov.
3. V situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej správca internetovej stránky umiestni na danej stránke modul sociálnej siete umožňujúci prehliadaču návštevníka tejto stránky vyžiadať si obsah od dodávateľa uvedeného modulu a na tento účel prenesie tomuto dodávateľovi osobné údaje návštevníka, je potrebné, aby tak tento správca, ako aj dodávateľ sledovali týmito operáciami spracovania legitímny záujem v zmysle článku 7 písm. f) smernice 95/46, aby tieto operácie boli z jeho pohľadu odôvodnené.
4. Článok 2 písm. h) a článok 7 písm. a) smernice 95/46 sa majú vykladať v tom zmysle, že v situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej správca internetovej stránky umiestni na danej stránke modul sociálnej siete umožňujúci prehliadaču návštevníka tejto stránky vyžiadať si obsah od dodávateľa uvedeného modulu a na tento účel prenesie tomuto dodávateľovi osobné údaje návštevníka, musí uvedený správca alebo dodávateľ získať súhlas podľa týchto ustanovení len s ohľadom na operáciu alebo všetky operácie spracovania osobných údajov, pri ktorých tento správca určuje účely a prostriedky. Okrem toho článok 10 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že v takejto situácii informačná povinnosť stanovená v tomto ustanovení spočíva aj na uvedenom správcovi, pričom informácia, ktorú musí tento správca poskytnúť dotknutej osobe, sa musí týkať len operácie alebo všetkých operácií spracovania osobných údajov, pri ktorých tento správca určuje účely a prostriedky.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 10.4.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle — Belgicko) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Vec C-411/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Dohovor z Espoo — Aarhuský dohovor — Ochrana prirodzených biotopov, ako aj voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín — Smernica 92/43/EHS — Článok 6 ods. 3 — Pojem „projekt“ — Zhodnotenie dosahov na príslušnú lokalitu — Článok 6 ods. 4 — Pojem „dôvody vyššieho verejného záujmu“ — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Smernica 2009/147/ES — Posudzovanie vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie — Smernica 2011/92/EÚ — Článok 1 ods. 2 písm. a) — Pojem „projekt“ — Článok 2 ods. 1 — Článok 4 ods. 1 — Posudzovanie vplyvov na životné prostredie — Článok 2 ods. 4 — Vyňatie z posudzovania — Postupné ukončenie jadrovej energetiky — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca jednak opätovné začatie činnosti priemyselnej výroby elektrickej energie v neprevádzkovanej jadrovej elektrárni na dobu približne desiatich rokov s účinkom odkladu dátumu jej deaktivácie a ukončenia jej činnosti, ktorý pôvodne stanovil vnútroštátny zákonodarca, o desať rokov a jednak odklad termínu pôvodne stanoveného tým istým zákonodarcom na deaktiváciu a ukončenie priemyselnej výroby elektrickej energie v prevádzkovanej elektrárni tiež o desať rokov — Neexistencia posudzovania vplyvu na životné prostredie)

(2019/C 319/03)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour constitutionnelle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Žalovaná: Conseil des ministres

za účasti: Electrabel SA

Výrok rozsudku

1. Článok 1 ods. 2 písm. a) prvá zarážka, článok 2 ods. 1 a článok 4 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie sa majú vykladať v tom zmysle, že opätovné začatie priemyselnej výroby elektrickej energie v neprevádzkovanej jadrovej elektrárni na dobu približne desiatich rokov s účinkom odkladu dátumu jej deaktivácie a ukončenia jej činnosti, ktorý pôvodne stanovil vnútroštátny zákonodarca, o desať rokov a odklad termínu pôvodne stanoveného tým istým zákonodarcom na deaktiváciu a ukončenie priemyselnej výroby elektrickej energie v prevádzkovanej elektrárni tiež o desať rokov, teda opatrenia vyžadujúce si práce na modernizáciu dotknutých elektrární, ktoré môžu ovplyvniť fyzický stav daných miest, predstavujú „projekt“ v zmysle tejto smernice, ktorý sa musí v zásade a s výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, podrobiť posudzovaniu vplyvov na životné prostredie pred prijatím týchto opatrení. Okolnosť, že ich realizácia si vyžaduje neskoršie akty, ako napríklad vydanie nového individuálneho povolenia na výrobu elektrickej energie na priemyselné účely pre jednu z dotknutých elektrární, nie je v tejto súvislosti rozhodujúca. Práce, ktoré sú neoddeliteľne spojené s uvedenými opatreniami, musia tiež podliehať takémuto posúdeniu pred prijatím tých istých opatrení, pokiaľ sú ich povaha a ich potenciálne vplyvy na životné prostredie v tomto štádiu dostatočne identifikovateľné, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
2. Článok 2 ods. 4 smernice 2011/92 sa má vykladať v tom zmysle, že oprávňuje členský štát vyňať taký projekt, o aký ide v konaní vo veci samej, z posudzovania vplyvov na životné prostredie s cieľom zabezpečiť bezpečnosť jeho zásobovania elektrickou energiou iba v prípade, ak tento členský štát preukáže, že riziko pre bezpečnosť tohto zásobovania je primerane pravdepodobné a že predmetný projekt má naliehavú povahu, ktorá môže odôvodniť neexistenciu takéhoto posudzovania, pokiaľ sú splnené povinnosti stanovené v článku 2 ods. 4 druhom pododseku písm. a) až c) tejto smernice. Takáto možnosť výnimky však existuje bez toho, aby boli dotknuté povinnosti dotknutého členského štátu podľa článku 7 uvedenej smernice.
3. Článok 1 ods. 4 smernice 2011/92 sa má vykladať v tom zmysle, že taká vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, nepredstavuje osobitný vnútroštátny právny predpis v zmysle tohto ustanovenia, ktorý je podľa tohto ustanovenia vylúčený z pôsobnosti tejto smernice.
4. Článok 6 ods. 3 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín sa má vykladať v tom zmysle, že také opatrenia, o aké ide vo veci samej, spolu s prácami na modernizáciu a zosúladenie so súčasnými bezpečnostnými normami predstavujú projekt, ktorý podlieha primeranému posúdeniu jeho vplyvov na dotknuté chránené lokality. Tieto opatrenia musia byť predmetom takéhoto posudzovania pred ich prijatím zákonodarcom. Okolnosť, že realizácia uvedených opatrení si vyžaduje neskoršie akty, ako napríklad vydanie nového individuálneho povolenia na výrobu elektrickej energie na priemyselné účely pre jednu z dotknutých elektrární, nie je v tejto súvislosti rozhodujúca. Práce, ktoré sú neoddeliteľne spojené s týmito opatreniami, musia tiež podliehať takémuto posúdeniu pred prijatím týchto opatrení, pokiaľ sú ich povaha a ich potenciálne vplyvy na chránené lokality v tomto štádiu dostatočne identifikovateľné, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
5. Článok 6 ods. 4 prvý pododsek smernice 92/43 sa má vykladať v tom zmysle, že cieľ zabezpečiť za každých okolností bezpečnosť zásobovania členského štátu elektrickou energiou predstavuje naliehavý dôvod vyššieho verejného záujmu v zmysle tohto ustanovenia. Článok 6 ods. 4 druhý pododsek tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, že sa v chránenej lokalite, ktorá môže byť ovplyvnená projektom, vyskytuje prioritný typ prirodzeného biotopu alebo prioritný druh, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, môže len nevyhnutosť odvrátiť skutočnú a vážnu hrozbu prerušenia zásobovania dotknutého členského štátu elektrickou energiou predstavovať za takých okolností, o aké ide vo veci samej, dôvod týkajúci sa bezpečnosti ľudí v zmysle tohto ustanovenia.

6. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd môže, ak to vnútroštátne právo umožňuje, výnimočne zachovať účinky takých opatrení, o aké ide vo veci samej, ktoré boli prijaté v rozpore s povinnosťami stanovenými v smerniciach 2011/92 a 92/43, ak je toto zachovanie odôvodnené naliehavými dôvodmi súvisiacimi s nevyhnutnosťou odvrátiť skutočnú a vážnu hrozbu prerušenia zásobovania dotknutého členského štátu elektrickou energiou, ktorej nemožno čeliť inými prostriedkami a alternatívnymi riešeniami najmä v rámci vnútorného trhu. Uvedené zachovanie môže pokrývať len časový úsek, ktorý je striktné nevyhnutný na odstránenie tejto protiprávnosti.

(¹) Ú. v. EÚ C 300, 11.9.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Vec C-469/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Autorské práva a s nimi súvisiace práva — Smernica 2001/29/ES — Informačná spoločnosť — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv — Článok 2 písm. a) — Právo rozmnožovania — Článok 3 ods. 1 — Verejný prenos — Článok 5 ods. 2 a 3 — Výnimky a obmedzenia — Rozsah — Charta základných práv Európskej únie)

(2019/C 319/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Funke Medien NRW GmbH

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok rozsudku

1. Článok 2 písm. a) a článok 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa majú vykladať v tom zmysle, že predstavujú opatrenia úplnej harmonizácie vecného obsahu práv, ktoré sú v nich uvedené. Písmeno c) druhý prípad a písmeno d) odseku 3 článku 5 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že nie sú opatreniami úplnej harmonizácie rozsahu výnimiek a obmedzení, ktoré sú v nich obsiahnuté.

2. Sloboda informácií a sloboda tlače, ktoré sú zakotvené v článku 11 Charty základných práv Európskej únie nemôžu nad rámec výnimiek a obmedzení stanovených v článku 5 ods. 2 a 3 smernice 2001/29 odôvodniť výnimku z výlučného práva autora na rozmnožovanie, na ktoré sa vzťahuje článok 2 písm. a), a z výlučného práva autora na verejný prenos, na ktoré sa vzťahuje článok 3 ods. 1 tejto smernice.
3. Vnútroštátny súd musí v rámci vytvárania rovnováhy, ktorú vykonáva s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu, medzi výlučnými právami autora uvedenými v článku 2 písm. a) a v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 na jednej strane a právami užívateľov predmetov ochrany, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia o výnimke obsiahnuté v článku 5 ods. 3 písm. c) druhom prípade a článku 5 ods. 3 písm. d) tejto smernice, na druhej strane vychádzať z výkladu týchto ustanovení, ktorý rešpektuje ich znenie a zachováva ich potrebný účinok a súčasne je v úplnom súlade so základnými právami zaručenými Chartou základných práv Európskej únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 382, 13.11.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Vec C-476/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Autorské práva a s nimi súvisiace práva — Smernica 2001/29/ES — Informačná spoločnosť — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv — Vzorkovanie (sampling) — Článok 2 písm. c) — Výrobca zvukových záznamov — Právo rozmnožovania — Rozmnožovanie „v časti“ — Článok 5 ods. 2 a 3 — Výnimky a obmedzenia — Rozsah — Článok 5 ods. 3 písm. d) — Citácie — Smernica 2006/115/ES — Článok 9 ods. 1 písm. b) — Právo šírenia — Základné práva — Charta základných práv Európskej únie — Článok 13 — Sloboda umenia)

(2019/C 319/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Žalovaní: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Výrok rozsudku

1. Článok 2 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa má so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že výrobca zvukových záznamov sa na základe svojho výlučného práva udeliť súhlas alebo zakázať rozmnožovanie svojho zvukového záznamu môže brániť proti tomu, aby tretia osoba z jeho zvukového záznamu použila hoci len veľmi krátku zvukovú vzorku a začlenila ju do iného zvukového záznamu, pokiaľ nie je táto vzorka do neho začlenená v pozmenenej a sluchom nerozpoznatelnej podobe.

2. Článok 9 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES z 12. decembra 2006 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva sa má vykladať v tom zmysle, že zvukový záznam, ktorý obsahuje hudobné vzorky prebraté z iného zvukového záznamu, nepredstavuje „rozmožneninu“ tohto zvukového záznamu v zmysle tohto ustanovenia, pretože nepreberá celý tento zvukový záznam alebo jeho podstatnú časť.
3. Členský štát vo svojom vnútroštátnom práve nemôže stanoviť inú výnimku alebo obmedzenie práva výrobcu zvukových záznamov podľa článku 2 písm. c) smernice 2001/29, než sú tie stanovené v článku 5 tejto smernice.
4. Článok 5 ods. 3 písm. d) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že na pojem „citácie“ uvedený v tomto ustanovení sa nevzťahuje situácia, keď nemožno identifikovať dielo, ktorého sa týka predmetná citácia.
5. Článok 2 písm. c) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že predstavuje opatrenie úplnej harmonizácie vecného obsahu práva, ktoré je v ňom uvedené.

(¹) Ú. v. EÚ C 347, 16.10.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Spiegel Online GmbH/Volker Beck

(Vec C-516/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Autorské práva a s nimi súvisiace práva — Smernica 2001/29/ES — Informačná spoločnosť — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv — Článok 5 ods. 3 — Výnimky a obmedzenia — Rozsah — Článok 5 ods. 3 písm. c) a d) — Spravodajstvo o aktuálnych udalostiach — Citácie — Používanie hypertextových odkazov — Sprístupnenie verejnosti v súlade so zákonom — Charta základných práv Európskej únie — Článok 11 — Sloboda prejavu a právo na informácie)

(2019/C 319/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Spiegel Online GmbH

Žalovaný: Volker Beck

Výrok rozsudku

1. Písmeno c) druhý prípad a písmeno d) odseku 3 článku 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa majú vykladať v tom zmysle, že nie sú opatreniami úplnej harmonizácie rozsahu výnimiek a obmedzení, ktoré sú v nich obsiahnuté.

2. Sloboda informácií a sloboda tlače, ktoré sú zakotvené v článku 11 Charty základných práv Európskej únie, nemôžu nad rámec výnimiek a obmedzení stanovených v článku 5 ods. 2 a 3 smernice 2001/29 odôvodniť výnimku z výlučného práva autora na rozmnožovanie, na ktoré sa vzťahuje článok 2 písm. a), a z výlučného práva autora na verejný prenos, na ktoré sa vzťahuje článok 3 ods. 1 tejto smernice.
3. Vnútroštátny súd musí v rámci vytvárania rovnováhy, ktorú vykonáva s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu, medzi výlučnými právami autora uvedenými v článku 2 písm. a) a v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 na jednej strane a právami užívateľov predmetov ochrany, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia o výnimke obsiahnuté v článku 5 ods. 3 písm. c) druhom prípade a článku 5 ods. 3 písm. d) tejto smernice, na druhej strane vychádzať z výkladu týchto ustanovení, ktorý rešpektuje ich znenie a zachováva ich potrebný účinok a súčasne je v úplnom súlade so základnými právami zaručenými Chartou základných práv Európskej únie.
4. Článok 5 ods. 3 písm. c) druhý prípad smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu pravidlu obmedzujúcemu uplatňovanie výnimky alebo obmedzenia stanoveného v tomto ustanovení na prípady, keď prakticky nie je možné vopred požiadať o povolenie používať chránené dielo na účely spravodajstva o aktuálnych udalostiach.
5. Článok 5 ods. 3 písm. d) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „citácie“ uvedený v tomto ustanovení zahŕňa aj hypertextový odkaz na samostatne prístupný súbor.
6. Článok 5 ods. 3 písm. d) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že dielo už bolo sprístupnené verejnosti v súlade so zákonom, pokiaľ bol verejnosti predtým umožnený prístup k tomuto dielu v jeho konkrétnej podobe s povolením nositeľa práva alebo na základe nedobrovoľnej licencie či zákonného povolenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 392, 20.11.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Maďarsko) — Alekszij Torubarov/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Vec C-556/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločná politika v oblasti azylu a doplnkovej ochrany — Spoločné konania o poskytovaní medzinárodnej ochrany — Smernica 2013/32/EÚ — Článok 46 ods. 3 — Preskúmanie v plnom rozsahu a ex nunc — Článok 47 Charty základných práv Európskej únie — Právo na účinný opravný prostriedok — Rozsah právomocí súdu prvého stupňa — Neexistencia právomoci zmeniť rozhodnutie — Odmietnutie príslušného správneho, alebo kvázi súdneho orgánu rozhodnúť v súlade s rozhodnutím tohto súdu)

(2019/C 319/07)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Alekszij Torubarov

Žalovaný: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Výrok rozsudku

Článok 46 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že za okolností, ako sú okolnosti vo veci samej, keď súd prvého stupňa konštatoval, po tom, čo vykonal úplné a ex nunc posúdenie všetkých relevantných skutkových a právnych okolností predložených žiadateľom o medzinárodnú ochranu, že na základe kritérií stanovených smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany musí byť tomuto žiadateľovi priznaná takáto ochrana z dôvodu, ktorý uvádza na podporu svojej žiadosti, ale správny alebo kvázi súdny orgán následne prijal rozhodnutie, ktoré je v opačnom zmysle bez toho, aby na tento účel preukázal vznik nových skutočností odôvodňujúcich nové posúdenie potrieb medzinárodnej ochrany uvedeného žiadateľa, uvedený súd musí zmeniť toto rozhodnutie, ktoré nie je v súlade s jeho skorším rozsudkom, a nahradiť toto rozhodnutie svojím vlastným rozhodnutím, pokiaľ ide o žiadosť o medzinárodnú ochranu, pričom v prípade potreby neuplatní vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá by mu zakazovala takto postupovať.

(¹) Ú. v. EÚ C 5, 8.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Španielsko) — Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(Vec C-589/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dovozy textilných výrobkov s nesprávne deklarovaným pôvodom na Jamajke — Dodatočné vybratie dovozného cla — Žiadosť o odpustenie cla — Nariadenie (EHS) č. 2913/92 — Colný kódex Spoločenstva — Článok 220 ods. 2 písm. b) a článok 239 — Zamietavé rozhodnutie Európskej komisie z dôvodu osobitosti situácie — Platnosť)

(2019/C 319/08)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Prenatal S.A.

Žalovaný: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Výrok rozsudku

Preskúmanie rozhodnutia Komisie KOM (2008) 6317 v konečnom znení z 3. novembra 2008, ktorým sa určuje, že treba pristúpiť k dodatočnému vybratiu dovozného cla a že odpustenie tohto cla nie je odôvodnené osobitosťou situácie (vec REM 03/07), s prihliadnutím na článok 220 ods. 2 písm. b) a článok 239 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, zmeneného nariadením (ES) č. 2700/2000 Európskeho parlamentu a Rady zo 16. novembra 2000, neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť tohto rozhodnutia.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Székesfehérvári Törvényszék — Maďarsko) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék

(Vec C-620/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné obstarávanie — Postupy preskúmania — Smernica 89/665/EHS — Smernica 92/13/EHS — Právo na účinnú súdnu ochranu — Zásady efektivity a ekvivalencie — Návrh na obnovu konania týkajúci sa súdnych rozhodnutí, ktoré porušujú právo Únie — Zodpovednosť členských štátov v prípade porušenia práva Únie vnútroštátnymi súdmi — Posúdenie škody, ktorú možno nahradiť)

(2019/C 319/09)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Székesfehérvári Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Žalovaný: Fővárosi Törvényszék

Výrok rozsudku

1. Zodpovednosť členského štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím vnútroštátneho súdu rozhodujúceho v poslednom stupni, ktoré porušuje právnu normu Únie, sa riadi podmienkami uvedenými Súdny dvorom najmä v bode 51 rozsudku z 30. septembra 2003, Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513), pričom nie je vylúčené, že zodpovednosť tohto štátu môže vzniknúť aj za menej restriktívnych podmienok na základe vnútroštátneho práva. Táto zodpovednosť nie je vylúčená z dôvodu, že uvedené rozhodnutie nadobudlo právnu silu rozhodnutej veci. V rámci uplatnenia tejto zodpovednosti je úlohou vnútroštátneho súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na náhradu škody, aby s prihliadnutím na všetky skutočnosti charakterizujúce predmetnú situáciu posúdil, či sa vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje v poslednom stupni, dopustil dostatočne závažného porušenia práva Únie, čím zjavne porušil uplatniteľné právo Únie, vrátane relevantnej judikatúry Súdneho dvora. Právu Únie však odporuje vnútroštátna právna norma, ktorá v takom prípade vo všeobecnosti zo škody, ktorá môže byť nahradená, vylučuje náklady, ktoré vznikli účastníkovi konania rozhodnutím vnútroštátneho súdu, ktorým bola spôsobená ujma.

2. Právo Únie, najmä smernica Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/66/ES z 11. decembra 2007, a smernica Rady 92/13/EHS z 25. februára 1992, ktorou sa koordinujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia o uplatňovaní právnych predpisov spoločenstva, o postupoch verejného obstarávania subjektov pôsobiach vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore, zmenená smernicou 2007/66, ako aj zásady ekvivalencie a efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že mu neodporuje právna úprava členského štátu, ktorá neumožňuje obnovu konania vo veci ukončenej rozsudkom s právnou silou rozhodnutej veci, pričom tento rozsudok vydal súd uvedeného členského štátu, ktorý rozhodoval o žalobe o neplatnosť proti aktu verejného obstarávateľa bez toho, aby sa zaoberal otázkou, ktorej preskúmanie bolo uvedené v skoršom rozsudku Súdneho dvora, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na začatie prejudiciálneho konania predloženom v rámci konania týkajúceho sa tejto žaloby o neplatnosť. Hoci uplatniteľné vnútroštátne procesné predpisy upravujú možnosť vnútroštátneho súdu obnoviť konanie vo veci ukončenej rozsudkom s právnou silou rozhodnutej veci s cieľom dosiahnuť súlad situácie vyplývajúcej z tohto rozsudku so skorším právoplatným vnútroštátnym súdnym rozhodnutím, o ktorom súd, ktorý vydal uvedený rozsudok, ako aj účastníci konania vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, mali vedomosť, táto možnosť sa musí v súlade so zásadami ekvivalencie a efektivity uplatniť za rovnakých podmienok, aby sa situácia považovala za zlučiteľnú s právom Únie, ako ho vykladá skorší rozsudok Súdneho dvora.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 29. júla 2019 — Bayerische Motoren Werke AG/Európska komisia, Freistaat Sachsen

(Vec C-654/17 P) (¹)

(Odvolanie — Štátna pomoc — Regionálna investičná pomoc — Pomoc v prospech veľkého investičného projektu — Štátna pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom — Článok 107 ods. 3 ZFEÚ — Nevyhnutnosť pomoci — Článok 108 ods. 3 ZFEÚ — Nariadenie (ES) č. 800/2008 — Pomoc presahujúca individuálny notifikačný strop — Označenie — Rozsah skupinovej výnimky — Vzájomné odvolanie — Prípustnosť vedľajšieho účasti v konaní pred Všeobecným súdom Európskej únie — Prípustnosť)

(2019/C 319/10)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Bayerische Motoren Werke AG (v zastúpení: M. Rosenthal, G. Drauz a M. Schütte, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: F. Erlbacher, A. Bouchagiar a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia), Freistaat Sachsen (v zastúpení: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Výrok rozsudku

1. Hlavné odvolanie a vzájomné odvolanie sa zamietajú.
2. Bayerische Motoren Werke AG znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou v súvislosti s hlavným odvolaním.

3. Freistaat Sachsen znáša svoje vlastné trovy konania vynaložené v súvislosti s hlavným odvolaním.
4. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Bayerische Motoren Werke AG a Freistaat Sachsen v súvislosti so vzájomným odvolaním.

(¹) Ú. v. EÚ C 94, 12.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione — Taliansko) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Vec C-659/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Štátna pomoc — Pomoc na podporu zamestnanosti — Oslobodenie od odvodov na sociálne zabezpečenie v súvislosti so zmluvami o vykonaní stáže a práce — Rozhodnutie 2000/128/ES — Pomoc, ktorú poskytlo Taliansko na podporu zamestnanosti — Pomoc, ktorá je čiastočne nezlučiteľná s vnútorným trhom — Uplatniteľnosť rozhodnutia 2000/128/ES na podnik poskytujúci výlučne služby miestnej verejnej dopravy, ktoré mu boli priamo zadané obcou — Článok 107 ods. 1 TFUE — Pojem „narušenie hospodárskej súťaže“ — Pojem „ovplyvnenie obchodu“ medzi členskými štátmi)

(2019/C 319/11)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione.

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Žalovaná: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Výrok rozsudku

S výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, sa má rozhodnutie Komisie 2000/128/ES z 11. mája 1999 o schéme pomoci poskytnutej Talianskom na opatrenia na podporu zamestnanosti [neoficiálny preklad] vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na podnik, o ktorý ide vo veci samej, ktorý na základe priameho a výlučného zadania obcou poskytoval služby miestnej verejnej dopravy a mal prospech z úľav na odvodoch na sociálne zabezpečenie na základe vnútroštátnej právnej úpravy, ktorú toto rozhodnutie vyhlásilo za čiastočne nezlučiteľnú so zákazom uvedeným v článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

(¹) Ú. v. EÚ C 52, 12.2.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Holandsko) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken

(Vec C-680/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Vízový kódex Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 810/2009 — Článok 5 — Členský štát, ktorý je oprávnený skúmať žiadosť o vízum a rozhodovať o nej — Článok 8 — Dohoda o zastúpení — Článok 32 ods. 3 — Odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí udelenia víza — Členský štát príslušný rozhodnúť o odvolaní v prípade dohody o zastúpení — Osoby oprávnené podať odvolanie)

(2019/C 319/12)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľia: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Odporca: Minister van Buitenlandse Zaken

Výrok rozsudku

1. Článok 32 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva, sa má vykladať v tom zmysle, že hostiteľovi neumožňuje podať odvolanie vo vlastnom mene proti rozhodnutiu o zamietnutí udelenia víza.
2. Článok 8 ods. 4 písm. d) a článok 32 ods. 3 nariadenia č. 810/2009 sa majú vykladať v tom zmysle, že ak existuje dvojstranná dohoda o zastúpení, ktorá stanovuje, že konzulárne orgány zastupujúceho členského štátu sú oprávnené prijímať rozhodnutia o zamietnutí udelenia víza, príslušným orgánom tohto členského štátu prináleží rozhodovať o odvolaniach proti rozhodnutiu o zamietnutí udelenia víza.
3. Výklad článku 8 ods. 4 písm. d) v spojení s článkom 32 ods. 3 nariadenia č. 810/2009, podľa ktorého sa odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí udelenia víza podáva proti zastupujúcemu štátu, je v súlade so základným právom na účinnú súdnu ochranu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 63, 19.2.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bari — Taliansko) — trestné konanie proti Massimo Gambino, Shpetim Hyka

(Vec C-38/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Justičná spolupráca v trestných veciach — Smernica 2012/29/EÚ — Minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov — Články 16 a 18 — Výsluch obete trestným súdom prvého stupňa — Zmena v rozhodovacom zložení — Zopakovanie výsluchu obete na žiadosť jednej zo strán konania — Charta základných práv Európskej únie — Články 47 a 48 — Právo na spravodlivý proces a právo na obhajobu — Zásada bezprostrednosti — Rozsah — Právo obete na ochranu počas trestného konania)

(2019/C 319/13)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bari

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

za účasti: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bari, Ernesto Lappostato, Banca Carige SpA — Cassa di Risparmio di Genova e Imperia

Výrok rozsudku

Články 16 a 18 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej ak bola obeť trestného činu vypočutá po prvýkrát pred rozhodovacím zložením trestného súdu prvého stupňa a toto rozhodovacie zloženie bolo neskôr zmenené, táto obeť musí byť v zásade znovu vypočutá týmto novým zložením, ak jedna zo strán konania odmietne, aby uvedené rozhodovacie zloženie vychádzalo zo zápisnice z prvého výsluchu uvedenej obete.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 142, 23.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 29. júla 2019 — Red Bull GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

(Vec C-124/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 4 a článok 7 ods. 1 písm. a) — Absolútny dôvod zamietnutia — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Kombinácia dvoch farieb ako takých — Neexistencia systematického usporiadania spájajúceho farby vopred určeným a ustáleným spôsobom)

(2019/C 319/14)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Red Bull GmbH (v zastúpení: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral a D. Botis, splnomocnení zástupcovia), Marques (v zastúpení: R. Mallinson, solicitor a T. Müller, Rechtsanwalt), Optimum Mark sp. z o.o. (v zastúpení: R. Skubisz, J. Dudzik a M. Mazurek, advokaci a E. Jaroszyńska-Kozłowska, advocate)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zmieta.
2. Red Bull GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 200, 11.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 29. júla 2019 — Európska komisia/Rakúska republika

(Vec C-209/18) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie smernice 2006/123/ES a článkov 49 a 56 ZFEÚ — Obmedzenia a požiadavky týkajúce sa miesta sídla, právnej formy, účasti na základnom imaní a viacodborových činností spoločností stavebných inžinierov, patentových zástupcov a veterinárnych lekárov)

(2019/C 319/15)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Braun a H. Tserepa-Lacombe, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika (v zastúpení: G. Hesse, splnomocnený zástupca)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: pôvodne T. Henze a D. Klebs, neskôr D. Klebs, splnomocnení zástupci)

Výrok rozsudku

1. Rakúska republika si tým, že zachovala požiadavky týkajúce sa miesta sídla spoločností stavebných inžinierov a patentových zástupcov, požiadavky týkajúce sa právnej formy a vlastníctva podielov na základnom imaní pre spoločností stavebných inžinierov, patentových zástupcov a veterinárnych lekárov, ako aj obmedzenie viacodborových činností spoločností stavebných inžinierov a patentových zástupcov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 14 bodu 1, článku 15 ods. 1, článku 15 ods. 2 písm. b) a c), článku 15 ods. 3 a článku 25 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu.
2. Rakúska republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.
3. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 190, 4.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bacău — Rumunsko) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

(Vec C-354/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (ES) č. 261/2004 — Letecká doprava — Odmietnutie nástupu do lietadla — Pojmy „náhrada“ a „ďalšia náhrada“ — Druh nahraditeľnej ujmy — Majetková alebo nemajetková ujma — Odpočítanie — Ďalšia náhrada — Pomoc — Informácie poskytnuté cestujúcim)

(2019/C 319/16)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Bacău

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Žalovaná: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Výrok rozsudku

1. Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, sa má vykladať v tom zmysle, že po prvé suma stanovená v tomto ustanovení nie je určená na náhradu takej ujmy, akou je strata na zárobku, po druhé, že táto ujma môže byť predmetom ďalšej náhrady stanovenej v článku 12 ods. 1 tohto nariadenia, a po tretie, že vnútroštátnemu súdu prináleží, aby na relevantnom právnom základe určil a posúdil jednotlivé prvky uvedenej ujmy, ako aj rozsah jej náhrady.
2. Nariadenie č. 261/2004, a najmä jeho článok 12 ods. 1 druhá veta, sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje príslušnému vnútroštátnemu súdu odpočítať náhradu priznanú na základe tohto nariadenia od ďalšej náhrady, ale v tejto súvislosti mu neukladá nijakú povinnosť, pričom uvedené nariadenie neurčuje príslušnému vnútroštátnemu súdu podmienky, na základe ktorých by mohol toto odpočítanie vykonať.
3. Vzhľadom na vyššie uvedené treba na šiestu a ôsmu otázku odpovedať tak, že článok 4 ods. 3 nariadenia č. 261/2004 v spojení s článkom 8 ods. 1 tohto nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že prevádzkujúcemu leteckému dopravcovi ukladá povinnosť poskytnúť dotknutým cestujúcim úplné informácie o všetkých možnostiach stanovených v druhom z týchto uvedených ustanovení, pričom dotknutí cestujúci nemajú nijakú povinnosť, aby sa na tieto účely aktívne podieľali na hľadaní informácií.
4. Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 261/2004 sa má vykladať v tom zmysle, že na účely tohto ustanovenia musí prevádzkujúci letecký dopravca preukázať, že presmerovanie letu sa uskutočnilo pri najbližšej príležitosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 294, 20.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 29. júla 2019 — Európska agentúra pre lieky/Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Európska komisia

(Vec C-359/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 141/2000 — Lieky na ojedinelé ochorenia — Článok 5 — Žiadosť o označenie lieku ako „lieku na ojedinelé ochorenia“ — Potvrdenie — Existencia skoršieho povolenia na uvedenie na trh (AMM) pre ten istý liek)

(2019/C 319/17)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska agentúra pre lieky (v zastúpení: pôvodne S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński a A. Spina, splnomocnení zástupcovia, neskôr S. Marino, S. Drosos a T. Jabłoński, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (v zastúpení: G. Castle, solicitor, D. Anderson, QC, M. Birdling, barrister, S. Cowlshaw, solicitor), Európska komisia (v zastúpení: K. Petersen a A. Sipos, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Európska agentúra pre lieky (EMA) znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania spoločnosti Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd.
3. Európska komisia znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 294, 20.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Finanzamt A/B

(Vec C-388/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Harmonizácia daňových právnych predpisov — Smernica 2006/112/ES — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Článok 288 prvý odsek bod 1 a článok 315 — Osobitná úprava pre malé podniky — Osobitná úprava pre zdaniteľných obchodníkov — Zdaniteľný obchodník, na ktorého sa uplatňuje úprava zdaňovania prírážky — Ročný obrat určujúci uplatniteľnosť osobitnej úpravy pre malé podniky — Zisková prírážka alebo inkasované sumy)

(2019/C 319/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Finanzamt A

Žalovaný: B

Výrok rozsudku

Článok 288 prvý odsek bod 1 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave alebo vnútroštátnej správnej praxi, na základe ktorej sa obrat, ktorý je základom pre uplatňovanie osobitnej úpravy pre malé podniky na zdaniteľnú osobu patriacu do pôsobnosti osobitnej úpravy zdaňovania prirážky stanovenej pre zdaniteľných obchodníkov, vypočíta na základe článku 315 tejto smernice tak, že sa zohľadní výlučne len dosiahnutá zisková prirážka. Tento obrat sa musí stanoviť na základe všetkých súm bez dane z pridanej hodnoty, ktoré tento zdaniteľný obchodník prijal alebo má prijať, nezávisle od metód, podľa ktorých budú tieto sumy skutočne zdanené.

(¹) Ú. v. EÚ C 328, 17.9.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 29. júla 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd/Európska komisia, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Vec C-436/18 P) (¹)

(Odvolanie — Dumping — Uloženie konečného antidumpingového cla na určité výrobky s pôvodom v Číne — Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1429 — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 — Článok 2 ods. 7 písm. a) — Normálna hodnota — Určenie na základe ceny v tretej krajine s trhovým hospodárstvom — Výber vhodnej tretej krajiny — Tretia krajina s trhovým hospodárstvom, ktorá je predmetom toho istého prešetrovania — Úpravy)

(2019/C 319/19)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (v zastúpení: E. Vermulst a J. Cornelis, advocationen)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland a A. Demeneix, splnomocnení zástupcovia), Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (v zastúpení: J. Killick, barrister, G. Forwood a C. Van Haute, advokáti)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 341, 24.9.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 29. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Győri Ítéltábla — Maďarsko) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V.

(Vec C-451/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spolupráca v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 — Osobitné právomoci — Článok 7 bod 2 — Veci týkajúce sa nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti — Miesto, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody — Miesto, kde vznikla škoda — Žaloba o náhradu škody spôsobenej kartelom vyhláseným za nezlučiteľný s článkom 101 ZFEÚ a článkom 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore)

(2019/C 319/20)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Győri Ítéltábla

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Žalovaná: DAF TRUCKS N.V.

Výrok rozsudku

Článok 7 bod 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že v rámci žaloby o náhradu škody spôsobenej porušením podľa článku 101 ZFEÚ, spočívajúcom najmä v tajných dohodách o stanovení cien a navýšení brutto cien nákladných vozidiel, sa za „miesto, kde došlo... ku skutočnosti, ktorá zakladá... nárok“ v situácii, o akú ide vo veci samej, považuje miesto trhu dotknutého týmto porušením, teda miesto, kde došlo k skresleniu trhových cien a kde poškodený tvrdí, že mu bola spôsobená ujma, aj keď žaloba smeruje proti účastníkovi predmetného kartelu, s ktorým tento poškodený nevstúpil do zmluvného vzťahu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 319, 10.9.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 29. júla 2019 — Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-481/18) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2012/39/EÚ — Technické požiadavky na testovanie ľudských tkanív a buniek — Neoznámenie alebo neprebratie v stanovenej lehote)

(2019/C 319/21)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Szymkowska a C. Sjodin, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci C. Colelli, avvocato dello Stato)

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že neprijala v stanovenej lehote zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2012/39/EÚ z 26. novembra 2012, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/17/ES, pokiaľ ide o určité technické požiadavky na testovanie ľudských tkanív a buniek, a neoznámila Európskej komisii znenie ustanovení prijatých na zabezpečenie prebratia smernice 2012/39, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 ods. 1 tejto smernice.
2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 328, 17.9.2018.

Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 15. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugalsko) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-438/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Spoločný systém zdaňovania, uplatniteľný pri zlučovaní, rozdeľovaní, čiastočnom rozdeľovaní, prevode aktív a výmene akcií spoločností rôznych členských štátov — Smernica 90/434/EHS — Články 4 a 11 — Smernica 2009/133/ES — Články 4 a 15 — Tzv. „reverzná“ fúzia — Systém zdaňovania, ktorý vedie k tomu, že v rámci tzv. „reverznej“ fúzii sú náklady, ktoré vznikli materskej spoločnosti v súvislosti s úverom tejto spoločnosti na kúpu akcií nástupníckej dcérskej spoločnosti, ktoré sú daňovo odpočítateľné pre túto materskú spoločnosť, považované za neodpočítateľné pre túto dcérsku spoločnosť)

(2019/C 319/22)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Účastníci konania

Žalobkyňa: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Smernica Rady 90/434/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania pri zlúčeníach, rozdeleniach, prevodoch majetku a výmene akcií týkajúcich sa spoločností rôznych členských štátov, ako aj pri premiestnení sídla európskej spoločnosti alebo európskej družstevnej spoločnosti medzi členskými štátmi, zmenená smernicou Rady 2006/98/ES z 20. novembra 2006, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá vedie k tomu, že náklady, ktoré boli z daňového hľadiska odpočítateľné pre zanikajúcu spoločnosť pred zlúčením týchto spoločností a ktoré by nimi boli, pokiaľ by nedošlo k zlúčeniu, nie sú považované za odpočítateľné pre nástupnícku spoločnosť.

(¹) Ú. v. EÚ C 319, 10.9.2018.

Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 10. júla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Ilfov — Rumunsko) — EP/FO

(Vec C-530/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie (ES) č. 2201/2003 — Článok 15 — Postúpenie veci súdu iného členského štátu, ktorý je vhodnejší na prejednanie veci — Výnimka z pravidla všeobecnej právomoci súdu miesta obvyklého pobytu dieťa — Osobitná väzba s iným členským štátom — Skutočnosti umožňujúce určiť súd, ktorý je vhodnejší — Existencia rôznych právnych pravidiel — Najlepší záujem dieťaťa)

(2019/C 319/23)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Ilfov

Účastníci konania

Žalobca: EP

Žalovaná: FO

Výrok

1. Článok 15 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že zavádza výnimku z pravidla všeobecnej právomoci stanoveného v článku 8 tohto nariadenia č. 2201/2003, podľa ktorého je právomoc súdov členských štátov určená podľa miesta obvyklého pobytu dieťaťa v čase začatia konania.
2. Článok 15 nariadenia č. 2201/2003 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ je splnené jedno alebo viacero z piatich taxatívne uvedených alternatívnych kritérií pre posúdenie existencie osobitnej väzby dieťaťa k inému členskému štátu, než je štát jeho obvyklého pobytu, má súd, ktorý má právomoc podľa článku 8 tohto nariadenia možnosť postúpiť vec súdu, o ktorom sa domnieva, že je vhodnejší na prejednanie veci, ktorá mu bola predložená, avšak nie je povinný tak urobiť. Pokiaľ príslušný súd dospeje k záveru, že väzby, ktoré spájajú dotknuté dieťa s členským štátom jeho obvyklého pobytu, sú silnejšie ako väzby, ktoré ho spájajú s iným členským štátom, stačí tento záver na vylúčenie uplatnenia článku 15 uvedeného nariadenia.
3. Článok 15 nariadenia č. 2201/2003 sa má vykladať v tom zmysle, že rozdiely medzi právnymi pravidlami, najmä procesnými pravidlami, členského štátu, ktorého súd má právomoc rozhodovať vo veci samej a takýmto pravidlami iného členského štátu, ku ktorému má dotknuté dieťa osobitnú väzbu, akým je konanie na neverejnom pojednávaní pred špecializovanými súdmi, nemôžu byť všeobecne a abstraktne s ohľadom na najlepší záujem dieťaťa relevantné pre posúdenie toho, či súdy tohto iného členského štátu sú vhodnejšie na prejednanie tejto veci. Príslušný súd môže zohľadniť tieto rozdiely len vtedy, ak môžu priniesť skutočnú a konkrétnu pridanú hodnotu vo vzťahu k prijatiu rozhodnutia o tomto dieťati, v porovnaní so situáciou, že uvedená vec zostane na tomto súde.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 399, 5.11.2018.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Španielsko) 11. februára 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid a Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT/Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Vec C-103/19)

(2019/C 319/24)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 24 de Madrid

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid a Sindicato de Sanidad de Madrid de la C.G.T.

Žalovaný: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Prejudiciálne otázky

1. Je právna úprava, ktorá je predmetom žaloby — vyhláška regionálneho ministra zdravotníctva č. 406/2017 z 8. mája —, ktorá po obnovení opätovných vymenovaní na dobu určitú v odvetví verejného zdravia, založených na vnútroštátnych právnych predpisoch, ktoré dovoľovali obnovovanie vymenovaní na pokrytie a zabezpečenie služieb dočasnej, prechodnej alebo mimoriadnej povahy, hoci tieto vymenovania v skutočnosti pokrývali trvalé a dlhodobé potreby, pričom z tejto vyhlášky vyplýva zmena povahy 9 126 pracovných miest, v dôsledku ktorej sa príležitostní zamestnanci zmenia na zastupujúcich zamestnancov, a výsledkom tohto postupu je, že tieto pracovné miesta sa zaradia do verejnej ponuky voľných pracovných miest a dôjde k prepusteniu dočasných zamestnancov, v súlade s rámcovou dohodou pripojenou k smernici 1999/70/ES ⁽¹⁾, konkrétne s jej doložkou 5, s bodmi 6 a 8 [jej všeobecných hľadísk] a so samotnými kritériami, ktoré stanovuje [rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 2016, Pérez López (C-16/15, EU:C:2016:679)]?
2. Je správny výklad, ktorý podáva tento súd, ak sa domnieva, že opísaný a uskutočňovaný spôsob uplatňovania článku 9 ods. 3 rámcového služobného poriadku prostredníctvom vyhlášky regionálneho ministra zdravotníctva č. 406/2017 z 8. mája nie je v súlade s doložkou 5 [rámcovej dohody], s bodmi 6 a 8 [jej všeobecných hľadísk] ani so samotnými kritériami, ktoré stanovuje [rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 2016, Pérez López (C-16/15, EU:C:2016:679)], keďže po zneužívaní pri uzatváraní zmlúv na dobu určitú na pokrytie trvalých potrieb a uznaní systémovej chyby dovoľuje, aby toto zneužívanie nikdy nebolo sankcionované, čo je v rozpore s cieľmi smernice a má za následok ďalšie trvanie nepriaznivej situácie dočasných zamestnancov vo verejnej službe?
3. Je správny výklad doložky 5 [rámcovej dohody], bodov 6 a 8 [jej všeobecných hľadísk] a samotných kritérií, ktoré stanovuje [rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 2016, Pérez López (C-16/15, EU:C:2016:679)], uvedených v tomto uznesení, ktorý podáva tento súd, ak z neho vyplýva záver, že vyhláška regionálneho ministra zdravotníctva č. 406/2017 z 8. mája nie je v súlade s článkom 2 prvým odsekom smernice 1999/70 v rozsahu, v akom španielsky štát nezaručuje výsledky stanovené v

smernici, lebo spôsobuje, že v prípade, ak dôjde k zneužívaniu pri uzatváraní zmlúv na dobu určitú, neexistujú účinné a rovnocenné záruky ochrany pracovníkov, aby došlo k riadnemu sankcionovaniu tohto zneužívania a odstráneniu následkov porušenia práva Únie, nesankcionuje toto zneužívanie, a preto dovoľuje, aby sa v zdravotníckom odvetví neuplatňovala citovaná smernica Spoločenstva?

4. Keďže vnútroštátna právna úprava vo verejnom sektore bezpodmienečne zakazuje premeniť na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú opätovne uzatvárané zmluvy na dobu určitú alebo umožniť zamestnancovi, ktorý je obeťou nezákonného konania, stať sa stálym zamestnancom, a keďže v tejto vnútroštátnej právnej úprave neexistuje iné účinné opatrenie na zamedzenie a prípadne sankcionovanie zneužívajúceho používania opätovne uzatváraných zmlúv o práci na dobu určitú, je správne domnievať sa — ako sa domnieva tento súd —, že vyhláška regionálneho ministra zdravotníctva č. 406/2017 z 8. mája (ktorým sa oneskorene uplatňuje článok 9 ods. 3 [rámcového služobného poriadku]) a neskoršie otvorené výberové konanie nemožno považovať za účinné opatrenia na zamedzenie a prípadne sankcionovanie zneužívajúceho používania opätovne uzatváraných zmlúv o práci na dobu určitú, keďže to predstavuje — ako sa tento súd domnieva a opakuje — vyhýbanie sa uplatňovaniu a splneniu cieľov, ktoré vyžaduje samotná smernica Spoločenstva?
5. Keďže vyhláška regionálneho ministra zdravotníctva č. 406/2017 z 8. mája obmedzuje svoju pôsobnosť výlučne na príležitostných zamestnancov, a pokiaľ ide o ostatných dočasných zamestnancov, ktorých služobný pomer trvá príliš dlho, správny orgán nevykoná v termínoch, ktoré stanovuje vnútroštátny predpis, preskúmanie dôvodov trvania tohto služobného pomeru, aby mohol prípadne posúdiť, či je potrebné vytvoriť stále pracovné miesto v štruktúre pracovných miest, takže neistá situácia pracovníkov v skutočnosti pretrváva, nesankcionuje toto zneužívanie a neuplatňuje voči nim nijaké opatrenie, ktoré by poskytovalo účinné a rovnocenné záruky ochrany, aby došlo k riadnemu sankcionovaniu tohto zneužívania a odstráneniu následkov porušenia práva Únie. Treba to chápať tak, že ak vznikne vyššie opísaná situácia, ide o porušenie požiadaviek vyplývajúcich z [rozsudku Súdneho dvora zo 14. septembra 2016, Pérez López (C-16/15, EU:C:2016:679)], a teda aj o porušenie predpisu Spoločenstva?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy w Koszalinie (Poľsko) 21. februára 2019 — V. C. Sp. z o.o./P. K.

(Vec C-150/19)

(2019/C 319/25)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: V. C. Sp. z o.o.

Žalovaný: P. K.

Uznesením Súdneho dvora Európskej únie zo 4. júna 2019 sa vec C-150/19 vymazáva z registra Súdneho dvora.

Odvolanie podané 22. mája 2019: Európska centrálna banka proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 13. marca 2019 vo veci T-730/16, Espírito Santo Financial Group/ECB

(Vec C-396/19 P)

(2019/C 319/26)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska centrálna banka (v zastúpení: F. Malfère, M. Ioannidis, splnomocnení zástupcovia, H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Konkurzná podstata Espírito Santo Financial Group SA

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil bod 1 výroku rozsudku Všeobecného súdu z 13. marca 2019, Konkurzná podstata Espírito Santo Financial Group proti Európskej centrálnej banke (T-730/16),
- odmietol žalobu aj v tom rozsahu, v akom ECB zamietla prístup k výške úveru uvedenej v zhrnutí zápisnice, v ktorej je zaznamenané rozhodnutie Rady guvernérov ECB z 28. júla 2014,
- podporne vrátil vec Všeobecnému súdu Európskej únie na rozhodnutie,
- uložil žalobkyni na prvom stupni a žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vo výške dvoch tretín (2/3) a ECB vo výške jednej tretiny (1/3).

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý a jediný odvolací dôvod: porušenie článku 10.4 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (ďalej len „štatút“) a článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 ⁽¹⁾.

ECB tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil článok 10.4 štatútu a článok 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258, keď v napadnutom rozsudku, najmä v bodoch 39, 53 — 63 ako aj v bodoch 111 a 138, rozhodol, že rozhodnutie Rady guvernérov, pokiaľ ide o prístup k jej zápisnici, sa musí prijať s prihliadnutím na podmienky stanovené v rozhodnutí 2004/258 (bod 60), čo v konkrétnom prípade znamená, že ECB je povinná odôvodniť, ako by prístup k informáciám uvedeným v zápisnici z rokovaní Rady guvernérov o rozhodnutiach Rady guvernérov mohol konkrétne a skutočne ohroziť verejný záujem, pokiaľ ide o dôvernosť rokovaní orgánov ECB s rozhodovacími právomocami (bod 61).

Článok 10.4 štatútu zavádza všeobecnú zásadu, že informácia, ktorá je súčasťou rokovaní Rady guvernérov, musí na účely ochrany nezávislosti a účinnosti ECB ostať dôverná. Toto pravidlo primárneho práva, od ktorého sa nemožno odkloniť prostredníctvom sekundárneho práva, sa uplatní aj na časti zápisníc, v ktorých sú zaznamenané rozhodnutia Rady guvernérov. Zásada je zopakovaná v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážke rozhodnutia 2004/258, ktorý preto vždy treba vykladať v spojení s článkom 10.4 štatútu. Zo všeobecnej zásady dôvernosti rokovaní Rady guvernérov, vrátane rozhodnutí, ako je stanovená v článku 10.4 štatútu, vyplýva, že ECB na svoje rozhodnutie zverejniť výsledok svojich rokovaní nemusí uplatniť rovnaké hmotnoprávne a procesnoprávne štandardy, ako sú stanovené v rozhodnutí 2004/258. Konkrétne nemusí svoje rozhodnutie zdôvodniť v tom ohľade, prečo by prístup k takým zápisniciam Rady guvernérov konkrétne a skutočne ohrozil verejný záujem, pokiaľ ide o dôvernosť rokovaní Rady guvernérov.

⁽¹⁾ Rozhodnutie 2004/258 Európskej centrálnej banky zo 4. marca 2004 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskej centrálnej banky (Ú. v. EÚ L 80, 2004, s. 42).

Odvolanie podané 2. júla 2019: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd and IRISL Europe GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 8. mája 2019 vo veci T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada

(Vec C-506/19 P)

(2019/C 319/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd and IRISL Europe GmbH (v zastúpení: M. Taher, Solicitor, R. Blakeley, Barrister)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľiek

Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu,
- rozhodol, že Rada sa označením odvolateľiek dopustila dostatočne závažného porušenia právneho pravidla, ktorého predmetom je priznanie práv jednotlivcom,
- vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o možnom použití vyšetrovacích opatrení uvedených v žalobe, a následne rozhodol o otázkach príčinnej súvislosti a výšky, a
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania vynaložených odvolateľkami v odvolacom konaní a v konaní pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Všeobecný súd sa dopustil piatich nesprávnych právnych posúdení, na základe ktorých by rozsudok mal byť zrušený:

1. nesprávne uplatnenie záveru, že Rada nemá diskrečnú právomoc,
2. nesprávne uplatnenie odôvodnenia zrušujúceho rozsudku vo veci IRISL [2013] na účely kritéria dostatočne závažného porušenia,
3. neexistencia právneho základu na rozlíšenie „neexistencia dôkazov“/„nedostatočný dôkaz“, ktoré sa v každom prípade neuplatňovali,
4. nesprávne právne posúdenie pri odkazovaní na dôkazy, ktoré neboli predložené Všeobecnému súdu, a
5. nesprávne právne posúdenie pri použití rozsudku HTTS, ako zásady estoppel alebo *res judicata*.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Areios Pagos (Grécko) 4. júla 2019 — AB/Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

(Vec C-511/19)

(2019/C 319/28)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Areios Pagos

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: AB

Žalovaný: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Prejudiciálne otázky

- A) Predstavuje nepriamu diskrimináciu na základe veku podľa článku 2 ods. 1 a 2 písm. b) a článku 3 ods. 1 písm. c) smernice 2000/78 prijatie právnej úpravy členským štátom, vzťahujúcej sa na štát, orgány miestnej samosprávy a právnické osoby podľa verejného práva, a všeobecne na všetky subjekty verejného sektora v širšom zmysle (súkromnoprávne subjekty) v postavení zamestnávateľov, akou je právna úprava uvedená v § 34 ods. 1 písm. c), ods. 3 prvom pododseku, a v ods. 4 zákona č. 4024/2011, na základe ktorej zamestnanci vyššie uvedených subjektov pracujúci na základe súkromnoprávneho pracovného vzťahu podliehajú na obdobie najviac dvadsaťštyri (24) mesiacov režimu pracovných rezerv, pričom jediným podstatným kritériom je čas ostávajúci do splnenia podmienok na priznanie nároku na starobný dôchodok, zodpovedajúci tridsiatim piatim (35) rokom dôchodkového poistenia v období medzi 1. januárom 2012 a 31. decembrom 2013, a to aj so zreteľom na skutočnosť, že podľa príslušných právnych predpisov týkajúcich sa sociálneho poistenia platných v danom čase sa na získanie nároku na starobný dôchodok v rámci pracovného pomeru vyžadovalo, okrem iných prípadov, ktoré nie sú v prejednávanej veci relevantné, najmenej 10 500 pracovných dní (35 rokov) poistenia v IKA (Sociálna poisťovňa) alebo v inej inštitúcii poisťujúcej zamestnancov a dovŕšenie (najmenej) 58 rokov veku zamestnanca, samozrejme s tým, že, v závislosti od konkrétneho prípadu, sa nevylučovala možnosť splniť podmienku poistného obdobia (35 rokov) v odlišnom veku?
- B) V prípade kladnej odpovede na otázku uvedenú v písmene A, možno prijatie režimu pracovných rezerv objektívne a primerane odôvodniť podľa článku 2 ods. 2 písm. b) bodu i) a článku 6 ods. 1 písm. a) smernice vzhľadom na okamžitú potrebu zabezpečiť organizačné, prevádzkové a rozpočtové výsledky a najmä naliehavú potrebu znížiť verejné výdavky s cieľom dosiahnuť do konca roku 2011 konkrétne kvantitatívne ciele uvedené v dôvodovej správe k predmetnému zákonu, v súlade so špecifikáciou v strednodobom rozpočtovom rámci, a to na účely dodržania záväzkov štátu voči veriteľským partnerom pri riešení akútnej a dlhodobej hospodárskej a finančnej krízy, ktorou krajina prechádza, a zároveň na účely racionalizácie verejného sektora a obmedzenia jeho rozširovania?
- C) V prípade kladnej odpovede na otázku uvedenú v písmene B,
1. je na dosiahnutie vyššie uvedených cieľov podľa článku 2 ods. písm. b) bodu i) a článku 6 ods. 1 písm. a) smernice primerané a nevyhnutné prijať opatrenie, akým je opatrenie uvedené v § 34 ods. 1 písm. c) zákona č. 4024/2011, ktorým sa stanovuje prudké zníženie odmeňovania zamestnancov podliehajúcich režimu pracovných rezerv, a to o 60 % ich základného platu poberaného v čase zaradenia do predmetného režimu, s tým, že uvedení zamestnanci nie sú povinní pracovať pre dotknutý verejný orgán, a ktoré (*de facto*) vedie ku strate možnosti akéhokoľvek zvýšenia platu a kariérneho postupu, pokiaľ ide o obdobie od ich zaradenia do režimu pracovných rezerv po skončení pracovného pomeru z dôvodu získania nároku na starobný dôchodok, a to v situácii, v ktorej kumulatívne platia tieto podmienky:
 - a) tomuto zamestnancovi sa zachováva možnosť nájsť si iné zamestnanie (v súkromnom sektore), alebo môže počas uplatňovania režimu pracovných rezerv vykonávať slobodné povolanie alebo podnikáť na základe živnostenského oprávnenia bez toho, aby stratil právo na získanie vyššie uvedenej sumy zo základného platu, ak odmena alebo príjem z nového povolania alebo zamestnania nepresiahne sumu vo výške platu poberaného pred začiatkom plynutia režimu pracovných rezerv, pričom v takom prípade sa vyššie uvedený základný plat zníži o daný rozdiel — § 34 ods. 1 písm. f);

- b) orgán verejnej správy v postavení zamestnávateľa, a v prípade jeho zrušenia OAED (Úrad práce), preberá povinnosť platiť príslušnej poisťovni až do času odchodu zamestnanca do dôchodku odvody na sociálne zabezpečenie za zamestnávateľa aj zamestnanca, t. j. príspevky na dôchodkové zabezpečenie, na doplnkové dôchodkové sporenie, na nemocenskú a zdravotnú starostlivosť, a to na základe platu, ktorý zamestnanec poberal pred zaradením do režimu pracovných rezerv — § 34 ods. 1 písm. d);
 - c) výnimky z uplatňovania režimu pracovných rezerv sa stanovujú pre zraniteľné sociálne skupiny vyžadujúce ochranu (manželský partner osoby, ktorá je zaradená do režimu pracovných rezerv, manželský partner alebo dieťa s mierou invalidity najmenej 67 %, ktoré so zamestnancom žijú v spoločnej domácnosti a sú od neho závislé, zamestnanec s mierou invalidity najmenej 67 %, mnohopočetné rodiny, osamelí rodičia žijúci v spoločnej domácnosti a závislí od dotknutého zamestnanca) — § 34 ods. 1 písm. b);
 - d) prednostne sa ponúka možnosť preradenia takéhoto zamestnanca na iné voľné pracovné miesto v orgánoch verejnej správy na základe objektívnych kritérií zohľadňujúcich zásluhy, a to prostredníctvom zaradenia do poradia ASEP — § 34 ods. 1 písm. a) — pričom táto možnosť je *de facto* obmedzená prudkým znížením príjmania zamestnancov rôznymi subjektmi vo verejnej sfére z dôvodu potreby znížovania výdavkov;
 - e) zabezpečiť sa prijatie opatrení na účely splácania pôžičiek, ktoré zamestnancom zaradeným do režimu pracovných rezerv poskytla Štátna úverová banka, ako aj na účely uzavretia dohody medzi Gréckou republikou a Združením gréckych bánk s cieľom uľahčiť splácanie pôžičiek, ktoré dotknutým zamestnancom poskytli iné banky, a to pomerne k ich celkovým rodinným príjmom a ich finančnej situácii — § 34 ods. 10 a 11;
 - f) nedávno prijaté ustanovenie (§ 1 ods. 15 zákona č. 4038/2012 — Zbierka zákonov, séria A', č. 14) stanovuje s absolútnou prioritou prijatie nariadenia o dôchodkoch a platobnom výmere pre zamestnancov podľa písmen b) a c) a v každom prípade najneskôr do štyroch mesiacov od skončenia pracovného pomeru a od predloženia príslušnej dokumentácie na účely priznania nároku na dôchodok;
 - g) k vyššie uvedenej strate možnosti kariérneho postupu a zvýšenia platu za obdobie, v ktorom sú zamestnanci s pracovnoprávnymi zmluvami podľa súkromného práva zaradení do režimu pracovných rezerv, a to až do skončenia ich pracovného pomeru z dôvodu vzniku nároku na starobný dôchodok, vo väčšine prípadov, vrátane prejednávanej veci, nedôjde, pretože zamestnanec v dôsledku svojho dlhodobého zamestnania v orgáne verejnej správy vyčerpal možnosti rastu v rámci platových tried a/alebo kariérneho postupu podľa príslušných právnych predpisov?
2. Je na dosiahnutie vyššie uvedeného cieľa podľa článku 2 ods. 2 písm. b) bodu i) a článku 6 ods. 1 písm. a) smernice primerané a nevyhnutné prijať opatrenie, akým je opatrenie uvedené v § 34 ods. 1 písm. e) zákona č. 4024/2011, ktoré vedie k úplnej (alebo obdobnej) strate nároku na odchodné podľa § 8 písm. b) zákona č. 3198/1955, čiže dávku vyplácanú v prípade prepustenia zamestnanca alebo skončenia jeho pracovného pomeru z dôvodu splnenia podmienok na priznanie nároku na starobný dôchodok vo výške 40 % odchodného poskytovaného pri prepustení zamestnancov s doplnkovým poistením (a ktoré pri verejnoprospešných orgánoch verejnej správy alebo verejných subjektoch dotovaných štátom, akým je odporca — právnická osoba podľa súkromného práva, nemôže prekročiť maximálnu sumu 15 000,00 eur), a to v dôsledku započítania zníženej odmeny poberanej v priebehu zaradenia do režimu pracovných rezerv do predmetnej sumy odchodného, pričom je potrebné vziať do úvahy, že v súlade s vyššie uvedenými platnými pracovnoprávnymi predpismi by dotknutý zamestnanec v každom prípade získal takto znížené odchodné, a to v prípade podania výpovede, ako aj pri prepustení zo strany inštitúcie, v ktorej pracoval?

Odvolanie podané 2. augusta 2019: Deutsche Lufthansa AG proti uzneseniu Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 17. mája 2019 vo veci T-764/15, Deutsche Lufthansa AG/Európska komisia

(Vec C-594/19 P)

(2019/C 319/29)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Deutsche Lufthansa AG (v zastúpení: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a Land Rheinland-Pfalz

Návrhy odvolateľky

- zrušiť uznesenie Všeobecného súdu zo 17. mája 2019 vo veci T-764/15,
- vyhovieť návrhu podanému na prvom stupni a zrušiť rozhodnutie Komisie SA.32833 z 1. októbra 2014 ⁽¹⁾, ktorého sa tento návrh týka,
- subsidiárne, vrátiť vec na nové rozhodovanie Všeobecnému súdu, a
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Vo svojom odvolaní odvolateľka uvádza okrem iného nasledujúce dôvody:

- Žalobkyňa bola aktívne legitimovaná na podanie žaloby už po vydaní rozsudku vo veci Montessori ⁽²⁾. Je tomu tak preto, že poskytnutie úveru zo združenej hotovosti vo výške 45 miliónov eur v prospech letiska Frankfurt-Hahn GmbH predstavuje režim štátnej pomoci. Navyše finančné prostriedky z tohto úveru plynuli preukázateľne spoločnosti Ryanair.
- Ak by sa použila tzv. judikatúra Mory ⁽³⁾, musela by sa podporne uplatniť prvá alternatíva. Komisia nezohľadnila podstatné skutkové okolnosti a dodatočné zvýhodnenia. Z dôvodu porušenia procesných práv žalobkyne nie je možné sa domnievať, že Komisia uskutočnila riadne vyšetrovacie konanie. Aj v tomto prípade bola žalobkyňa osobne dotknutá a teda oprávnená podať žalobu.
- Subsidiárne je žaloba prípustná aj v prípade použitia druhej alternatívy, tzv. judikatúry Mory, podľa ktorej by žalobkyňa musela preukázať, že jej postavenie na trhu bolo pomocou značne dotknuté. V takomto prípade totiž dochádza k obráteniu dôkazného bremena, prinajmenšom však k jeho zmierneniu v prospech žalobkyne, keďže Komisia svojvoľne utajila jej známe pre rozhodnutie relevantné skutočnosti. Iba subsidiárne možno konštatovať, že žalobkyňa skutočne tiež preukázala takého podstatné dotknutie. Iné právne posúdenie zo strany Všeobecného súdu prekračuje hranice judikatúry Súdneho dvora a je založené na právne nesprávnom chápaní relevantného trhu. V tomto smere Všeobecný súd skresľuje a obmedzuje opis skutkových okolností zo strany žalobkyne, pozmeňuje obsah napadnutého uznesenia a porušuje pravidlá o dôkaznom bremene.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/788 z 1. októbra 2014 o štátnej pomoci SA.32833 (2011/C) (ex 2011/NN), ktorú poskytlo Nemecko v súvislosti s mechanizmom financovania letiska Frankfurt Hahn zavedeným v rokoch 2009 až 2011 (Ú. v. EÚ L 134, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl a i. (C-622/16 P až C-624/16 P, EÚ:C:2018:873).

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 17. septembra 2015, Mory SA a i./Európska komisia (C-33/14 P, EÚ:C:2015:609).

VŠEOBECNÝ SÚD

Žaloba podaná 19. júla 2019 — VDV eTicket Service/Komisia a INEA

(Vec T-516/19)

(2019/C 319/30)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: VDV eTicket Service GmbH & Co. KG (Köln, Nemecko) (v zastúpení: A. Bartosch advokát)

Žalované: Európska komisia a Výkonná agentúra pre inovácie a siete (INEA)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- na základe článku 272 ZFEÚ určil, že neuznanie nákladov vo výške 407 443,04 eura prostredníctvom rozhodnutia, ktoré je predmetom žaloby, je protiprávne,
- subsidiárne, zrušil napadnuté rozhodnutie na základe článku 263 ods. 4 ZFEÚ,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobou sa napáda rozhodnutie Výkonnej agentúry pre inovácie a siete (INEA) ARES(2019)3151305 z 13. mája 2019 v rozsahu, v akom bolo rozhodnuté, že náklady žalobkyne vo výške 407 443,04 eura vynaložené v súvislosti s rámcovým programom Horizont 2020 — Projekt: 636126 — European Travellers Club, nemôžu byť preplatené.

Žaloba sa opiera o dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod: Zneužitie práva z dôvodu nutnej vedomosti o nesprávnom rozdelení nákladov
 - Žalované konali protiprávne tým, že neuznali niektoré náklady na subdodávky, ktoré vynaložila žalobkyňa, hoci z viacerých dokumentov museli nutne vyvodiť, že náklady žalobkyne na subdodávky značne prevyšovali náklady uvedené v prílohe 2 dotknutej dohody o grante.
2. Druhý žalobný dôvod: porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery
 - Žalované porušili z rovnakých dôvodov, aké sú vedené v rámci prvého žalobného dôvodu, aj zásadu ochrany legitímnej dôvery.

Žaloba podaná 5. augusta 2019 — Global Steel Wire a i./Komisia**(Vec T-545/19)**

(2019/C 319/31)

*Jazyk konania: španielčina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Španielsko), Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Španielsko), Global Special Steel Products, SA (Corrales de Buelna, Španielsko) (v zastúpení: F. González Díaz, J. Blanco Carol a B. Martos Stevenson, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil predmetnú žalobu za prípustnú,
- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 24. mája 2019 a
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetná žaloba, ktorá vychádza zo žiadosti o uznanie platobnej neschopnosti podanej vo februári 2000 v rámci konania COMP/38.344 — Predpínacia oceľ, smeruje proti rozhodnutiu Európskej komisie, ktorým sa zamietla žiadosť o odklad platby s ohľadom na finančnú situáciu žalobkýň z 20. decembra 2018.

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva na obhajobu, keďže napadnuté rozhodnutie bolo prijaté bez toho, aby bolo žalobkyniam v tomto smere umožnené vyjadriť svoj postoj.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na chýbajúcom odôvodnení zamietnutia žiadosti podanej žalobkýňami.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila skutkových a právnych pochybení pri hodnotení finančnej situácii žalobkýň a ich schopnosti platiť pokutu.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že prijatím napadnutého rozhodnutia Komisia porušila všeobecnú zásadu kolegiality, pričom je toto rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality.

Žaloba podaná 9. augusta 2019 — Španielsko/Komisia**(Vec T-554/19)**

(2019/C 319/32)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. García-Valdecasas Dorrego, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil oznámenie o verejnom výberovom konaní a
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetná žaloba smeruje proti oznámeniu o verejnom výberovom konaní pre administrátorov (AD 7) EPSO/AD/374/19 v týchto odboroch: 1. Právo hospodárskej súťaže, 2. Finančné právo, 3. Právo hospodárskej a menovej únie, 4. Rozpočtové pravidlá, ktoré sa vzťahujú na rozpočet EÚ, 5. Ochrana euromincí proti falšovaniu ⁽¹⁾.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Porušenie článkov 1 a 2 nariadenia 1/58 ⁽²⁾, článku 22 Charty základných práv Európskej únie a článku 1d služobného poriadku úradníkov Európskej únie, keďže režim komunikácie medzi EPSO a uchádzačom bol obmedzený výlučne na komunikáciu v angličtine, francúzštine, nemčine alebo taliančine, a keďže boli obmedzené jazyky, ktoré možno používať pri vyplnení „talent screener“ prihlášky.
2. Porušenie článkov 1 a 6 nariadenia č. 1/58, článku 22 Charty základných práv Európskej únie a článkov 1d ods. 1 a 6, článkov 27 a 28 písm. f) služobného poriadku úradníkov Európskej únie, keďže bol neoprávnene obmedzený výber druhého jazyka výlučne na štyri jazyky (angličtina, francúzština, nemčina a taliančina) s vylúčením ostatných úradných jazykov Európskej únie.
3. Výber angličtiny, francúzštiny, nemčiny a taliančiny predstavuje svojvoľný výber, ktorý predstavuje diskrimináciu z dôvodu jazyka porušujúcu články 1d ods. 1 a 6 a články 27 a 28 písm. f) služobného poriadku úradníkov Európskej únie.
4. Skutočnosť, že oznámenie o verejnom výberovom konaní výslovne nešpecifikuje, že jazykom 1 má byť jazyk, v ktorom majú uchádzači minimálnu úroveň C1, spôsobuje dvojakú diskrimináciu, a to z dôvodu štátnej príslušnosti a z dôvodu „hovoreného“ jazyka, čím sú porušené články 1d ods. 1 a 6 a články 27 a 28 písm. f) služobného poriadku úradníkov Európskej únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 191 A, 2019, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie č. 1 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. 1958, 17, s. 358).

Žaloba podaná 13. augusta 2019 — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)

(Vec T-558/19)

(2019/C 319/33)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: portugalčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Luz Saúde, S.A. (Lisabon, Portugalsko) (v zastúpení: G. Moreira Rato, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Clínica La Luz, S.L. (Madrid)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie „HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER“ — prihláška č. 16 433 823

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 1. júla 2019 vo veci R 2239/2018-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK